

Mandskab, her er Tale om, men Fredericia og Nyborg og de andre Byer ville da beholde deres Garnison uforandret.

Det ærede Medlem fra Fredericia var meget misfornøjet med, at jeg havde været til Stede ved et Protestmøde i Fredericia. Men det var ikke mig, som holdt Protestmøde i Fredericia, det var Fredericias Borgere, der sendte Bud efter mig og indbød mig til at komme til Stede. Fredericias Borgere ønskede afholdt et Møde, hvor det ærede Medlem som Byens Repræsentant og jeg skulde komme til Stede som Talere. — Jeg modtog Indbydelsen, men blev meget overrasket, da jeg kom til Fredericia og fik at vide, at det ærede Medlem ikke vilde komme til Stede. Det fandt jeg underligt, men det er selvfølgelig noget, det ærede Medlem selv maa afgøre med sine Vælgere. Det er altsaa en fuldkommen Misforstaaelse, naar det ærede Medlem tror, at Mødet blev afholdt, fordi jeg havde en ledig Søndag og tog over til Fredericia; nej, det var det ærede Medlems Vælgere, der afholdt Mødet og havde indbudt mig til Taler. For øvrigt var det et udmærket Møde, den eneste Fejl var, at der var for lidt Plads, Salen var saa overfyldt, at mange af det ærede Medlems Vælgere maatte gaa, fordi de ikke kunde komme ind. De tilstedeværende Vælgere fremsatte Ønsket om at bevare Fredericia By som Garnisonssted, hvilket er saare naturligt, thi hvis Garnisonen tages fra Fredericia, vil det betyde et overordentlig stort økonomisk Tab for Byen. For en By, som fra gammel Tid har indrettet sig paa at være Garnisonsby, betyder det et meget stort Tab, at Garnisonen tages bort. Det betyder, at Ejendomspriserne gaa ned, at der bliver mange ledige Lejligheder, at en stor Mængde af Byens næringsdrivende, der leve af Handel med Garnisonen, miste denne Næring. Derfor er det saa naturligt som noget i Verden, at Byens Borgere samle sig, naar de se, der foreligger en Skrivelse som denne, hvori det hedder, at det er en uundgaaelig Nødvendighed at opgive Fredericia som Garnisonsby.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at hvis det heles Vel kræver det, maa Fredericia resignere og finde sig i at lade sig ruinere, den maa da taalmodigt bære de Tab, som følge med Garnisonens Flytning. Men det er en stor Vildfarelse, at det heles Vel beror herpaa. Den Forsvarsordning, som er vedtagen, er jo saa umulig, som noget kan være; den betyder ikke det allerminste i Tilfælde af, at den skulde

bruges for Alvor. Vi have, efter at Forsvarslovene ere vedtagne, hørt en Række Udtalelser af tjenstgørende Officerer i høje Stillinger, som regnes at sidde inde med Sagkundskab. De have udtalt sig paa den mest nedsættende og ringeagtende Maade om den Forsvarsordning, der er gennemført, og naar man hører saa nedsættende Udtalelser om dette Forsvarsvæsen netop af dem, som man anser for at være sagkyndige, saa maa vi andre have Lov at nære den samme Anskuelse om denne Forsvarsordning. Det vil altsaa ikke betyde noget for vort Forsvarsvæsen, om Garnisonerne flyttes fra Vest til Øst for Store Bælt, Forsvaret er lige godt og lige daarligt, om Garnisonerne ere det ene eller det andet Sted. Naar det er Tilfældet — og det kan, som jeg siger, godtgøres gennem en Række Udtalelser af tjenstgørende Officerer —, synes jeg, at der er ingen Grund til at gaa til disse meget kostbare Foranstaltninger, her er Tale om.

Det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) syntes dog alligevel at nære nogen Betænkelse og mente, at man nu var ved at gøre Læsset for tungt, at det, som krævedes til Forsvarsvæsenet, var ved at blive saa tungt, at det ikke var til at bære. Deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret. Det har vist sig, at de vedtagne Forsvarslove ligge langt over vort Lands, vort Folks økonomiske Evne, at vi ikke ere i Stand til at bære dem eller udføre dem. Derfor synes jeg, at vi maa holde igen, at vi maa have Lov at sige: Lad os standse lidt, lad os mindske Udgifterne, lad os ikke vedblive at lave Underskuddet større og større og vedblive at skulle leve af Laan fra Udlandet. Jeg ønsker, ligesom det ærede Medlem fra Fredericia, ikke en Udsættelse for hans By eller for Nyborg. Jeg ønsker en endelig Afgørelse, og denne kan træffes her derved, at Folketinget gaar imod det Forslag, som er stillet af den højtærede Forsvarsminister.

Man skulde for øvrigt antage, at der her i Folketinget kunde blive Flertal for at bevare baade Fredericia og Nyborg som Garnisonsbyer. Her er 44 Medlemmer, tilhørende Socialdemokratiet og det radikale Parti, som sikkert alle ere villige til at stemme derfor, der er den højtærede Landbrugsminister, som jo i Forsvarsbetænkningen har udtalt sig bestemt for at bevare Garnisonen i Fredericia By, der er det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen), som har udtalt sig for det samme, der var 9 Medlemmer, som i Forsvarsud-